
ROZNOGŁOŚNY (1) ai

roznogłośny, [roznogłośny].

Pierwsze o pochylone, drugie i trzecie jasne.

[sg n I różnogłośnym.] ◊ pl N m an różnogłośni.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

Wydający różne głosy: W głębokie knieie leśné [...] Zywoť mój trawić będę/ [...] Gdzie różnogłośni wilcy ze lwy drapieżnémi/ Krwawym obłowem żyją. GosłCast 52; [gdy on [...] z wielkim gwałtem y okrzykiem/ y roznogłośnym trąb/ furm y bębnow gránim [...] ná pierwey przepráwionych Polakow vderzył. StryjKron 575 (Linde)].

KW